

dring motiverer sig selv, og anbefaler den derfor tillige med de øvrige af mig stillede Ændringer til Tingets Velvillie.

Nordby: Under Nr. 8 har jeg stillet et Ændringsforslag til § 9, idet jeg ikke kan følge den af Flertallet foreslaaede Affattelse. Den ærede Ordfører har hentydet til, at § 9 er indsat i Folketinget og altsaa ikke stammer fra Kommissionen. Det skal jeg ikke opholde mig ved, men jeg tror at turde udtale, at denne Paragraf har voldt Udvalget særlige Vanskeligheder, hvad der for øvrigt ogsaa fremgaar af, at der er ikke mindre end 3 Mindretalsudtalelser om Paragraffen i Betænkningen. Det er heller intet Under, at den har voldt Vanskeligheder. Thi som jeg allerede udtalte ved 1ste Behandling, vil denne Paragraf foraarsage meget betydelige Udgifter for Kommunerne. Og naar der er Tale om Pengespørgsmaal, er det jo rimeligt, at der ogsaa bliver Tale om Overvejelse. Det er Hensynet til Udgifterne, der særlig har gjort mig betænkelig, og jeg kan sige, at min Betænkelighed gaar videre end Flertallets. Jeg har sluttet mig til Tanken om, at Kommunerne for Fremtiden skulle udrede Omkostningerne ved Skolernes Rengøring, men jeg vilde sætte megen Pris paa, at det kunde gøres saa billigt som muligt. Den ærede Ordfører udtalte i Anledning af Flertallets Ændringer til Paragraffen, at en Forandring i denne var nødvendig, fordi Folketingets Affattelse var alt for detailleret, man maatte forme Reglerne mere almindeligt, navnlig var det nødvendigt, at de lokale Forhold, som han udtrykte sig, kom til deres Ret, idet jo bl. a. den Sygdom, vi her bekæmpe, ikke er lige udbredt overalt. Det er som talt ud af mit Hjerte. Det er netop Hensynet til Forholdenes Forskellighed, der har givet mig Anledning til at stille mit Ændringsforslag. Flertallets Forslag gaar jo ud paa at give Kommunalbestyrelsen og Skolekommissionen Ret til at gøre Indstilling om Affattelsen af Vedtægten, hvorefter denne udfærdiges af Skoledirektionen, dog under Rekurs til Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet. De lokale Autoriteter, Kommunalbestyrelsen og Skolekommissionen, ville sikkert bedst kunne bedømme de lokale Forhold. De bør derfor ikke blot have en Forslagsret, men en Beslutningsret, altsaa her en Ret til at affatte de Vedtægter, hvorefter Skolernes Renholdelse skal i Fremtiden finde Sted. Det er nærmest derved, at min Ændring adskiller sig fra Flertallets. Jeg gør mig

ingenlunde nogen Illusion med Hensyn til mit Ændringsforslags Vedtagelse; men jeg føler mig overbevist om, at jeg paa dette Punkt gaar den rette Vej. Der er her Tale om saa betydelige Udgifter, at jeg vilde finde det ganske naturligt og lige til, om de Myndigheder, som have de stedlige Beboeres Tillid, og som have Afgørelsen af saa mange andre Sager, ogsaa havde den her. Jeg tror ikke, det er nødvendigt, at denne Sag bliver ordnet saaledes, at det er de højere Autoriteter, der komme til at fastsætte Vedtægterne. Man maa huske paa, at en Forslagsret er meget forskellig fra en bestemmende Ret. Jeg har af disse Grunde stillet Ændringsforslaget og føler mig overbevist om, at det vilde være den simple og lige Vej at gaa, navnlig da som et Forsøg. Jeg gaar ud fra, at Loven kun kommer til at gælde for 6 Aar og efter den Tids Forløb skal revideres. Viser der sig Mangler ved den af mig foreslaaede Ordning, vil den jo altid kunne blive ændret. Den Vej, Flertallet anbefaler at gaa, finder jeg uheldig. Det hele kan maaske se ret simpelt ud, men drejer sig dog om en ganske betydelig Udgift. Jeg gaar ud fra, at det vil blive en Udgift for Kommunerne hele Landet over af henimod en halv Million aarlig, og da det er Kommunerne, der skulle udrede disse Penge, finder jeg det ogsaa rimeligt, at det bliver Kommunernes Tillidsmænd, henholdsvis Kommunalbestyrelsen og Skolekommissionen, der fastsætte de Regler, hvorefter der skal gøres rent i Skolerne. Jeg er nemlig overbevist om, at ingen Kommunalbestyrelse vil gaa lavere med Hensyn til Sikringsmidler, end fuldt forsvareligt. Den Tillid har jeg ubetinget til Danmarks Kommunalbestyrelser, saa jeg vil trygt se Afgørelsen af denne Sag lagt i deres Hænder.

C. C. Andersen: Naar jeg har bedt om Ordet, er det kun for at anbefale Ændringsforslaget under Nr. 2 til § 4, som gaar ud paa, at der skal gives Erstatning for den Skade, der maatte lides ved Desinfektion af de forskellige Ting, der kunne tænkes at blive Genstand for en saadan. Dette Forslag har — som alt berørt af det ærede 3die Medlem for 7de Kred (Berthelsen) — været fremme under Forhandlingerne i Folketinget, og, saa vidt jeg har kunnet følge disse Forhandlinger, har Forslaget ikke mødt nogen principiel Modstand. Jeg føler mig ogsaa overbevist om, at hvis det høje Ting her vil modtage det, vil det ikke støde paa nogen